

Sygn. akt V KZ 40/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 14 września 2016 r.,

w sprawie **S. Ł.**

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału II
Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 5 lipca 2016 r., sygn. akt II AKo (...),

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

W dniu 18 marca 2016 r. S. Ł. wystąpił z osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w K., sygn. akt II K (...), zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. akt V Ka (...).

W dniu 12 kwietnia 2016 r. zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), wyznaczono obrońcę z urzędu w osobie radcy prawnego R.J., celem ewentualnego sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania lub złożenia opinii o braku podstaw do złożenia takiego wniosku (k. 9). W dniu 18 maja 2016 r. do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynęła opinia radcy prawnego o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie w/w postępowania (k. 20-27). Zarządzeniem z dnia 13 czerwca 2016 r. skazany został wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie

postępowania poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania (k. 36). To wezwanie zostało doręczone skazanemu w dniu 16 czerwca 2016 r. (k. 39), jednakże S. Ł. nie usunął w określonym terminie powyższego braku formalnego, nadsyłając jedynie kolejne pismo, w którym domagał się wznowienia postępowania w sprawie. Zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 5 lipca 2016 r. odmówiono więc przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania karnego w sprawie Sądu Rejonowego w K., sygn. akt II K (...), zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 lutego 2015 r., sygn. akt V Ka (...). Odpis zarządzenia doręczono osobiście wnioskodawcy w dniu 7 lipca 2016 r. (k. 50), a w dniu 15 lipca 2016 r. do Sądu Apelacyjnego w (...) wpłynęło zażalenie S. Ł. na to zarządzenie wraz z kolejnym wnioskiem o przydzielenie obrońcy z urzędu (k. 51-55). Skarżący po raz kolejny powołał się na okoliczności faktyczne sprawy podważając w obszernym uzasadnieniu przeprowadzone dowody, a także podnosząc, że procedujący sąd „łamał prawo dla korzyści majątkowej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 545 § 2 k.p.k. stwierdza jednoznacznie, że jeśli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. Obowiązek ten określany jest powszechnie jako przymus adwokacki, chodzi bowiem o to, by przedmiotowy wniosek opracował podmiot fachowy. Użyte w tym przepisie sformułowanie „powinien” jest równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu w nim zawartego. A zatem złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez samego wnioskodawcę (skazanego, ukaranego), jest czynnością prawnie bezskuteczną. (zob. *T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Warszawa 2008, s. 1153; postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 września 2012 r., III KZ 67/12, Lex Nr 1220908; z dnia 21 listopada 2012 r., IV KZ 65/12, Lex Nr 1228644; z dnia 30 września 1996 r., V KZ 47/96, OSNKW 1996, Nr 11 – 12, poz. 88).*

W przedmiotowej sprawie skazany nie był uprawniony do sporządzenia osobiście wniosku o wznowienie postępowania. Brak formalny wniosku polegający na niesporządzeniu i jego niepodpisaniu przez adwokata mógł być usunięty przez niego tylko poprzez osobiste ustanowienie pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego z wyboru, gdyż został prawidłowo do tego wezwany w trybie art. 120 § 1 k.p.k. Wezwanie do usunięcia braku formalnego z dnia 13 czerwca 2016 r. zawiera wyczerpujące pouczenie w tym zakresie wraz z konsekwencjami prawnymi nieusunięcia tego braku.

Dodać także należy, że obrońca wyznaczony z urzędu w postępowaniu kasacyjnym lub w postępowaniu o wznowienie postępowania, powinien sporządzić i podpisać kasację lub wniosek o wznowienie postępowania albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji lub wniosku o wznowienie postępowania. Z tego właśnie uprawnienia, które ma charakter autonomiczny i niezależny od woli skazanego, skorzystał wyznaczony w niniejszej sprawie z urzędu na obrońcę – radca prawny R. J., skoro nie znalazł prawnych podstaw przewidzianych w art. 540 (i następne) k.p.k., do złożenia wniosku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.